

Posudek oponenta magisterské práce

**Jana Hanušová:**  
**Laténské žárové hroby z období LT B–C1 v Čechách a na Moravě**

Katedra archeologie FF, Univerzita Hradec Králové 2019  
91 číslovaných stran, 62 nečíslovaných stran katalogu, 38 obr., 12 tab., mapa na A3,  
databáze na CD

Autorka si za cíl magisterské práce vytkla zhodnotit význam laténských žárových hrobů v českých zemích v období LT B–C1. K tomu vypracovala detailní katalog bez číslovaných stránek a databázi, v níž chybějí čísla hrobů pro snadnější a přehlednější práci. Databáze má identifikační číslo (ID) každého hrobu, jehož pomocí, lze trochu komplikovaněji najít číslo hrobu v katalogu.

Po úvodních kapitolách (úvod, vymezení tématu, dějiny bádání, metodika a kritika pramenů, s. 8–25), kde rovněž prezentuje deskriptivní systém hrobů, se zabývá jednotlivými aspekty žárového pohřebního ritu Keltů. V kapitole vyhodnocení archeologických situací (s. 26–43) sleduje formy hrobů žárových a jejich vztah ke kostrovým hrobům. V následující kapitole se zabývá zhodnocením hrobové výbavy (s. 44–54). Artefakty třídí do jednotlivých skupin. Spíše než analýza artefaktů, tato kapitola je výčtem nálezů. Více pozornosti měla věnovat detailnějšímu zhodnocení nálezů, zejména zbraní, spon, kruhového šperku a opasků. Práci s artefakty považuji za slabší stránku magisterské práce. V kapitole kombinace předmětů v hrobové výbavě (s. 55–62) se věnuje třem hlavním skupinám, tj. žárovým hrobům se zbraněmi, hrobům beze zbraní a ostatní hrobům („výjimky“). Tato kapitola je rovněž spíše výčtem různých možností bez ambice na širší zhodnocení a určení významu jednotlivých skupin. Více poznatků je obsaženo v kapitole „Chronologicko-geografická analýza laténských žárových hrobů“ (s. 63–70) a v kapitole pod názvem „Diskuze“ (s. 71–77). Tyto dvě kapitoly je možno považovat za nejdůležitější autorčin přínos poznání k latéenskému žárovému ritu. Bohužel to zastiňuje velké množství gramatických chyb (např. jen na s. 77 jsou tři hrubé chyby) a poměrně malá slovní zásoba (na s. 67 se neustále opakuje slovní spojení „byl objeven“ – „byly objeveny“). Závěrečná kapitola (s. 78–79) je méně shrnutím poznatků a opakováním již sdělených informací než celkovým zhodnocením. Přes výše uvedené poznámky lze konstatovat, že autorka splnila zadání práce.

Práce má logickou strukturu, autorka řádně cituje literaturu. Řešené téma je zpracováno z různých pohledů. Cenný je autorčin přístup ke zkoumané problematice, který spočívá ve vlastním zhotovení deskriptivního systému a jeho aplikaci na jednotlivé hrobové celky.

Na druhou stranu magisterská práce obsahuje velké množství chyb a překlepů. V soupisu literatury na dvanácti stránkách je celkem 66 chyb! Jsou to překlepy, zaměňování malých a velkých písmen, neúplné nebo nepřesné citace, gramatické chyby apod. Žádná citace německého titulu (celkem jich uvádí 13) není napsána (přepsána) správně. Obrazové přílohy (zejména mapy) jsou kvalitně provedené, ale kromě velké mapy ve formátu A3 jsou všechny mapy tzv. slepé. Barevné body na mapách, mnohdy nevýrazné, nemají čísla či popisy lokalit. Poměrně malý je i rozsah čistého souvislého textu magisterské práce. Pokud odečteme osm stránek deskriptivního systému a 38 obrázků na cca třinácti stranách je čistého textu bez literatury a katalogu cca 50 stran. Přesto splňuje počet předepsaných stran.

Magisterskou práci Jany Hanušové hodnotím známkou: D.

Doc. PhDr. Eduard Droberjar, Dr.  
Katedra archeologie FF UHK

V Hradci Králové, 20. 5. 2019